

Поштовани,

Нисам мислио да се оглашавам по питању Заједнице метод фидер клубова, нити ћу причати о свом доприносу у самом формирању метод фидер секције у Савезу, јер то сада није тема. Када то буде тема, моћи ћу да одговорим на евентуална питања и нејасноће, са врло јасним доказима у виду званичних преписки мејловима и порукама.

Међутим, након оглашавања Душана Билбије, који је изнео много неистина и полуистина, био сам принуђен на овај корак.

Прва неистина је да сам ја „такозвани селектор“. Наиме, крајем прошле године је објављен званични Конкурс од стране Савеза за избор селектора у свим дисциплинама. Пред крај рока за пријаву на наведени конкурс, тачно 27.11.2023. (рок је 30.11.2023.), а након консултација са неколико људи, пријавио сам се за селектора у дисциплини метод фидер. Моји мотиви су били да репрезентација у овој дисциплини први пут оде на светско првенство. Напомињем, до тог тренутка, као и до краја рока за пријаву, нико се није пријавио за ту позицију. У том случају, без селектора не постоји ни репрезентација. То је био главни разлог и мотив за моје пријављивање. Сматрао сам да је то веома тешка и незахвална одговорност, јер у случају успеха хвале се риболовци-репрезентативци, док у случају фијаска одговоран је селектор. Али у овом случају, само учешће на светском првенству је био основни циљ и искључиво због тога сам прихватио ту одговорност. У самој пријави на конкурс, требало је да се предложи и тренер репрезентације. Лично ја сам предложио Марка Билбију, након консултација са самим Марком, али и са његовим оцем, Душаном. Марко је познати риболовац у нашем систему, испуњавао је услове за тренера репрезентације у том тренутку и био је предложен с моје стране и сигуран сам да би дао допринос у раду репрезентације, јер је као такмичар остваривао врло убедљиве резултате. У то време сам био „највећи и најбољи селектор“, позиван сам више десетина пута од стране Душана Билбије телефоном, правио ми је тактику за светско првенство, причао шта треба а шта не треба да радимо итд. Ово „пријатељство“ је трајало дотле док се није схватило да Марку истиче тренерска лиценца крајем марта или априла ове године и да није сакупио довољно бодова да је обнови, а тада и престају телефонски позиви од стране Душана Билбије и било каква друга комуникација између нас двојице. Тада сам од стране Савеза обавештен да треба да се предложи други тренер, па сам предложио Бојана Гавриловића. Уз ову тврдњу прилажем своју пријаву на конкурс упућену Савезу. На основу те пријаве, Управни одбор Савеза изабрао ме је за в.д. селектора за дисциплину метод фидер.

Друга неистина је однос према појединим репрезентативцима, конкретно Сергеју Стојановићу и Милошу Марјановићу. Ставља ми се на терет да сам их ја на неки начин таргетирао, што једноставно не може да буде тачно, јер их површно познајем, нити сам икада комуницирао са Милошем, док сам са Сергејом имао 2 или 3 телефонска разговора у вези са питањима око формирања метод фидер дисциплине.

Трећа неистина је да сам ја тражио да се наведени репрезентативци не пријаве у екипу за прва два кола Супер лиге. Наиме, њих двојица су у прошлој години били чланови другог клуба, па су на крају прошлогodiшње такмичарске сезоне решили да мењају клуб. То знам управо из приче Душана Билбије, коме су се они и обратили за пријем у његов клуб. У то време управо од Душана Билбије добијам информације како му не пада на памет да их лиценцира. То је причао и мени и председнику Савеза све до тренутка када је требало да се лиценцирају. Тада је причао како ће да их лиценцира али неће да их пријављује у екипу. А онда је дошао тренутак за пријаву екипа, средином јуна. Душан Билбија лично у мејлу каже да се консултовао са већином и да је већина била за то да их не пријављује. А то је вероватно урадио јер је знао да постоји неки проблем са пријављивањем њих двојице, јер да не постоји проблем он се не би консултовао са свима, него би их пријавио као и све остале. И сада треба да испадне да су сви остали криви, на челу са мном, што их није пријавио, чак и они који су му саветовали да их не пријављује, без обзира ко је то, једино је он у целој овој причи у праву, јер је „на силу натеран“ да не изврши пријаву за њих. Такође, није истина да сам рекао да ће се отказати прва два кола на Итебеју ако их пријави, јер такве ингеренције не поседујем. Истина је да сам рекао да репрезентација неће ићи са мном на светско првенство јер ћу ја поднети оставку на место селектора ако их буде пријавио. С обзиром да сам видео да постоје одређени проблеми, нисам желео да носим било какву личну одговорност као селектор који представља своју земљу у том случају и био сам спреман да поднесем оставку на место селектора, на шта имам право. Овај мој став знао је и Билбија, и то много пре тренутка пријављивања екипе, знао је и председник Савеза, знали су и сви

репрезентативци, знали су и представници ЗМФК. Пар минута након тог телефонског разговора, Душан Билбија ми је самоиницијативно послао слику пријаве своје екипе на вибер, са поруком да „образ не продаје“ (преписка је у прилогу), што је још један доказ да је месецима унапред управо то знао и тврдио, како мени, тако и свима другима, да их неће пријавити, иако у то време нико то није ни тражио од њега. А по Правилнику такмичења и суђења у дисциплини метод фидер, у члану 3.4., предвиђена је обавеза свих репрезентативаца да у години одласка на светско првенство учествују у циклусу такмичења у националној лиги, па самим непријављивањем у екипу свог клуба изгубили су статус репрезентативца. Зато сам на првом састанку репрезентације, у Итебеју, рекао да ћу да предложим проширење списка. На састанку је договорено да се са проширењем иде највише до 10. места, што су се сви присутни сагласили. А што се тиче дуговања, неспорно је да је у том тренутку клуб Душана Билбије имао одређена дуговања према Савезу, па је опет том клубу дозвољено учешће, иако је јасно у Правилнику Форума за све дисциплине и све категорије у члану 19. одређено да “екипа може да учествује на такмичењу уколико је њихова организација измирила све обавезе чланарине и лиценци за претходну годину као и за први квартал текуће године”. Дакле, екипи Душана Билбије дозвољено је да, мимо Правилника, као и на штету свих осталих клубова (јер су сви остали клубови измирили све обавезе према Савезу), учествује на такмичењу. Па ни то није довољно, него се тврди да постоји нека “мржња”, “самовоља”, “кадије” који хоће да се “свете” том клубу.

Што се тиче догађаја из Бачког Јарка, нисам лично био присутан. До тада сам, или као такмичар или као члан Форума испред Заједнице, био присутан на свим званичним такмичењима и врло често сам доприносио разрешавању разних проблема до којих је током тих такмичења долазило и помагао да се циклус такмичења несметано настави. Овог пута нисам био присутан, па не могу да говорим на основу личних импресија. Али сам свакако упознат од стране многих који су били присутни. Мој став је да је већина представника клубова, који су се сагласили да не пецају та два кола, насела на провокацију. Шта под тим мислим? Представници клубова су били уверавани да је лиценцирање исто као и пријављивање екипа. Међутим, то су два различита поступка. У првом, клуб може, ако хоће, да лиценцира неограничени број такмичара, то је политика сваког клуба појединачно. У другом, пријављивање екипа врши се у складу са Правилником такмичења и судјења, важи за све дисциплине и све категорије и унапред се зна, јер у сваком позиву за такмичење стоји напомена колико се такмичара пријављује и који су то такмичари (приликом прва два кола лиге) или стоји напомена да је екипа већ пријављена у првом кругу (приликом друга два кола лиге). Овде не треба много гледати да би се видела лоша намера представника клуба Моћни микс, који је добро знао да није извршио пријаву одређеног лица у екипу у прва два кола, који то исто лице које није пријавио доведе на следећа два кола и убаци га на стазу да учествује у такмичењу. Замислите само да ли је ово могуће у било ком другом спорту, било професионалном било аматерском? И још да представницима осталих клубова, који не знају о чему се ради, и искористи се неко вештачки направљено незадовољство према органима Савеза, представи ову ситуацију као “неправду”, као “нечију личну самовољу” и остало. А управо је тај потез тог човека и неправда и самовоља, која доведе у питање регуларност целе сезоне, па чак и опстанак метод фидер дисциплине. А сви органи Савеза само захтевају придржавање Правила, које је сваки клуб, самим приступањем Савезу, прихватио и у обавези је да их се придржава, без обзира да ли то неке одговарало или не. Бојим се да ћемо овако, ако свако може да убеди остале да је боље да се нешто бојкотије и не одржава, па постанемо неконтролисана, стихијска организација, која усваја правила ад хоц, што би било погубно и потпуно погрешно. Није проблем у органима Савеза, лично сматрам да је тренутно руководство Савеза потпуно компетентно да одговори свим изазовима у руковођењу оваквом организацијом, почевши од организовања домаћих првенстава, преко организовања светских првенстава, па до битне улоге коју наши представници имају и у органима ФИПС и РАЈП. Отуда и бројне медаље које су наши репрезентативци освајали претходних година. Проблем је у онима међу нама, риболовцима, који мисле да могу да буду изнад целог система и свих важећих закона и правилника. Јер, било ко да буде у органима Савеза, правила ће морати да се поштују, а увек ће бити неког ко ће мислити да провокацијама може да унесе пометњу. Можда не би било лоше да се органима Савеза предложи да се организује обука за примењивање усвојених Правилника.

Спортски поздрав.

др Ненад Хафнер